

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 250/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 17 lutego 2021 roku w sprawie sygn. alt II K 618/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut obrazy prawa procesowego poprzez pominięcie dowodu z zeznań pokrzywdzonego, który zawarł umowę z oskarżonym jako przedstawicielem spółki (...) (...) (...) choć nie był do tego uprawniony oraz dowodu z wiadomości sms, w której oskarżony przekazywał pokrzywdzonemu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>numer konta, nie będącego rachunkiem spółki (...) (...) (...) ani PPHU (...), niezasadne danie wiary oskarżonemu oraz dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego w wyniku czego błędnie ustalono stan faktyczny poprzez przyjęcie, że zachowanie oskarżonego nie wypełniło znamion przestępstwa z art. 286 § 1 kk.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd dokonał prawidłowej i całościowej oceny materiału dowodowego, żadnego z nich nie pomijając i prawidłowo ustalił stan faktyczny, słusznie uznając za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego.</p> <p>Prokurator dopatruje się podstępu tam, gdzie go nie było, a podejrzane działania widzi w normalnych praktykach gospodarczych. Sąd</p>			

prawidłowo ustalił, że oskarżony zajmował się pozyskiwaniem nowych klientów m. in na rzecz spółki (...) (...) E., mimo, że formalnie zatrudniony był o umowę o pracę przez spółkę PPHU (...), albowiem spółki te ściśle kooperowały ze sobą i w tym przypadku, choć umowa zawierana była przez pracownika spółki (...), to faktyczne działania polegające na rekultywacji terenu wykonać miała jako podwykonawca spółka (...) (...) (...). Wskazują na to zeznania wszystkich współników obu tych spółek, tj. K. P., S. J. i P. C.. Potwierdzają to również wypisy z KRS – u, z których wynika, że jedynymi (...) spółki (...) (...) (...) byli P. C. i S. J. (k. 108-115), a jedynymi (...) spółki (...) (k. 183-188). Jak widać już na poziomie właścicielskim spółki łączyła osoba S. J., który potwierdził, że oskarżony, choć formalnie zatrudniony był w jednej z jego dwóch spółek o nazwie

S., to faktycznie pozyskiwał klientów i zawierał umowy na rzecz obu tych powiązanych spółek, a więc również (...) (...) (...). Było to spowodowane tym, że wielkogabarytowe maszyny formalnie należały do spółki (...) (...) (...), więc gdy umowę zawierała spółka (...), to zawsze jej podwykonawcą była pierwsza z siostrzanych spółek. Dlatego zresztą S. J. (wspólnik obu spółek) traktował oskarżonego jako przedstawiciela obu tych podmiotów i wydawał mu polecenia w imieniu obu spółek, choć formalnie pracodawcą była spółka (...). Co więcej, zaliczki pobierane przez oskarżonego ten na polecenie zarówno S. J. jak i K. P. przekazywał jednemu bądź drugiemu, w zależności od tego, na rzecz której ze spółek zawierana była umowa. S. J. zeznał kategorycznie „Jeśli L. pobrał jakąkolwiek zaliczkę to nie ulega wątpliwości to na polecenie moje, P. lub C.” (k. 264v). Wiedzę, na

jakie konto klient ma wpłacić zaliczkę oskarżony miał wyłącznie od tych osób, wydawali mu oni polecenia służbowe.

Dlatego zarzuty prokuratora o pominięciu zeznań pokrzywdzonego są chybione, bo nie wynika z nich nic, co byłoby kwestionowane w tej sprawie, a zawarcie umowy na rzecz spółki (...) (...) (...) jest oczywiste, zresztą wynika literalnie z treści umowy (k. 8). Natomiast struktura właścicielska obu spółek oraz zeznania ich wspólników (zwłaszcza S. J. i K. P.) wskazują, że oskarżony zwierzał umowy na rzecz obu tych spółek i nie było w tym nic nadzwyczajnego. Nie ma również niczego podejrzanego w tym, że oskarżony jako zwykły pracownik wykonywał polecenia szefa, więc skoro wskazał mu numer konta na które klient miał wpłacić zaliczkę (jak się okazało było to prywatne konto K. P.), to oskarżony to polecenie wykonał. Zaś pieczętka na

umowie z nazwą
i kontem spółki
(...) (...) (...)
wynikała z tego, że
to ta spółka miała
być podwykonawcą
przy tej usłudze
i z nią miał
się kontaktować
pokrzywdzony.

Skoro zaś formalnie
umowa szła na
spółkę (...), to
należało do zapłaty
wskazać konto
związane z tą spółką
– a więc oskarżony je
wskazał, wykonując
polecenie służbowe
K. P. podał przez sms
takie konto, jakie ten
mu kazał.

Nie ma również
nawet cienia
dowodu, aby
oskarżony
współdziałał ze
wspólnikami obu
spółek (lub jednej z
nich) w oszukiwaniu
klientów i aby
znał rzeczywistą
sytuację finansową
tych spółek. Przecież
wspólnicy obu z
nich zeznawali, że
oskarżony był tylko
ich pracownikiem,
że nie miał wglądu w
rzeczywistą sytuację
finansową żadnej ze
spółek, że nie mógł
w czasie zawierania
inkryminowanej
umowy zdawać sobie
sprawy z
nadciągających na
te spółki kłopotów
(zeznania K. P.

i S. J.). Nie ma żadnych powodów, dla których świadkowie ci mieliby wybielać oskarżonego i go chronić. Wręcz przeciwnie, wszak to oskarżony wszedł z nimi w spór prawny, pozwał ich przed Sądem Pracy o zaległe wynagrodzenie i wygrał proces, a teraz próbuje (nieskutecznie) wyegzekwować zasądzone ponad 32 tysiące złotych wraz z odsetkami (nakazy zapłaty k. 181 i k. 182). K. P. został przecież w tej sprawie za tożsamy czyn skazany (wyrok nakazowy co do niego uprawomocnił się), więc nie miał żadnego interesu, aby „kryć” oskarżonego zeznając jako świadek, a mimo to zapewniał, że oskarżony nie miał żadnej wiedzy o kłopotach finansowych spółki, był wręcz zaskoczony, że A. L. postawiono zarzuty. Dlatego świadkowie ci są wiarygodni, nie mają powodów, aby kłamać na korzyść oskarżonego, a z ich zeznań wynika, że jest on niewinny.

Na to, że oskarżony zawierając inkryminowaną umowę nie miał wiedzy o kłopotach obu spółek wskazuje też treść jego powództwa przez Sądem Pracy i wydanych nakazów zapłaty. Otóż spółka przestała mu płacić dopiero w grudniu 2016 (pierwsza zaległa kwota zasądzona jest z odsetkami od dnia 11 grudnia 2016 roku – k. 181). Zatem owszem, za pracę w listopadzie nie otrzymał on wynagrodzenia, ale przekonał się o tym dopiero na początku grudnia 2016 roku, wcześniej spółka płaciła mu regularnie. Zatem zawierając z pokrzywdzonym umowę w dniu 9 listopada 2016 roku oskarżony nie mógł mieć żadnych sygnałów, że z płatnościami spółki jest coś nie tak i że może mieć ona kłopoty finansowe.

W tym miejscu odnieść się należy do zawartego w apelacji twierdzenia, jakoby „z zeznań świadków” wynikało, iż w październiku 2016 roku maszyny

leasingowe zostały odebrane spółce (...) (...), a spółka (...) miała już wcześniej kłopoty z płatnościami. Po pierwsze, z zeznań tych wynika, że na skutek zdarzeń gospodarczych mających miejsce w październiku 2016 roku spółki dopiero wpadły w tarapaty (z powodu niekorzystnej pogody nie wykonały rekultywacji terenu pod strefę przemysłową w K.) i dopiero za tym przyszły kłopoty, w postaci kar umownych, nierozliczenia umów, utraty możliwości spłat rat leasingowych, a dopiero potem leasingowane maszyny zostały odebrane spółkom (zeznania P. C. k. 52v). Zatem nie można mówić, że kryzys ten widoczny był już w październiku 2016 roku, a więc nie ma żadnego dowodu, że na początku listopada 2016 roku wiedział o nim oskarżony. Po drugie, oskarżony zajmował się wyszukiwaniem nowych klientów i zawieraniem z nimi umów, nie miał

dostępu do danych finansowych spółki, nie zajmował się parkiem maszyn, nie obsługiwał rat leasingowych.

Ponadto całkowicie nielogiczna jest zawarta w uzasadnieniu apelacji teza, że oskarżony dokonał podstępного zabiegu w wyniku którego 750 zł zaliczki przelane zostało przez pokrzywdzonego na konto prywatne (...) spółki (...) – a zrobił to bo liczył, że wówczas pracodawcy wypłaca mu wynagrodzenie. Jest to niedorzeczne – przecież po pierwsze, w dacie zawierania tej umowy pracodawca jeszcze nie zalegał oskarżonemu z wynagrodzeniem, a po drugie, niby w jaki sposób przekazanie tej stosunkowo niewielkiej kwoty na konto wspólnika zatrudniającej go spółki miałoby pomóc oskarżonemu ?. Przecież było dokładnie odwrotnie – wszystko wskazuje na to, że wspólnicy obu spółek zorientowali się, że nadciągają nad

ich biznes czarne chmury, zaczęli uciekać z pieniędzmi, a ludzie tacy jak pokrzywdzony i oskarżony A. L. zostali na przysłowiowym lodzie (z tym, że pokrzywdzony stracił 750 zł, a oskarżony A. L. nie otrzymał wynagrodzenia za 8 miesięcy pracy na łączną kwotę ponad 32 tysięcy złotych).

To zresztą również jest argument przemawiający za niewinnością oskarżonego – gdyby faktycznie miał wiedzę o kłopotach finansowych obu spółek i o tym, że nie będą one realizowały swych zobowiązań, to nie tyrałby za darmo jeszcze przez wiele tygodni stając się de facto kolejnym pokrzywdzonym działalnością tych spółek.

Inkryminowana umowa została zawarta w okresie, kiedy oskarżony miał na koncie pensję, bo pracodawca za październik 2016 roku mu zapłacił, więc zawierając ją w dniu 9 listopada

<p>2016 roku oskarżony nie zdawał sobie sprawy, że za swój trud nie otrzyma na koniec tego miesiąca żadnego wynagrodzenia.</p> <p>Na zakończenie – jak słusznie zwrócono uwagę w uzasadnieniu apelacji, K. P. faktycznie nie był (...) spółki (...) (...), ale nie miało to wpływu na treść zaskarżonego wyroku, co powyżej wykazano.</p>	
Wniosek	
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Wyrok jest słuszny a apelacja bezzasadna.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	

4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok uniewinniający.		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok jest słuszny, a zarzuty apelacji bezzasadne, co zostało powyżej omówione.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiąże o powodach zmiany		

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			

<p>1.1.8. Zapłaty i prawnie i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2</p>	<p>Wobec bezzasadności apelacji prokuratora ustalono na zasadzie art. 636 § 1 kpk, że koszty postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.</p>	
<p>3</p>	<p>Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego 840 zł tytułem zwrotu kosztów obrony w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość wynagrodzenia obrońcy według</p>	

	stawek minimalnych.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok uniewinniający.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------